

ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОГО РЕДАКТОРА

Тотальна медіатизація сучасного світу виявила, що назагал життя на Землі влаштоване фатально. Поважні журналісти, експерти з усіх ділянок буття аргументовано доводять: треба посутньо змінювати усі без винятку параметри організації суспільства, співдію культур, цивілізацій. За усіма кризами, зокрема моральною й екологічною, чітко простежується криза свідомості.

Водночас з'явилася надія на очищення. У часи кризи відбувається верифікація систем життєдіяльності, стереотипів і шаблонів, у параметрах котрих функціонує наша свідомість. Очевидною стала потреба більшої відваги, пробудження надії, соліднішої відповідальності, кращого взаєморозуміння й взаємного пошанування випрацьованих тисячоліттями вартостей. Відтак маємо перенести центр наших творчих зусиль на територію людської душі (*Світлана Алексієвич*). Мусимо врятувати правду, добро і красу від хаосу сучасного світу. Нагадаємо, що слово *religio* насамперед означало культ (церемонію), який мав завдання охороняти святе місце від профанації. Пригасання ідеї святості життя закономірно приводить до втрати властивого його сенсу – стати живим учасником Божого плану, жити духовно у світі, прагнути досконалості.

Якщо медіатизація змінить нинішній орієнтир комерціалізації усіх аспектів життя, консюмеризму, утвердження негативізму, розпалювання злих пристрастей на ретельний і шляхетний пошук істини, то давні ідеали правди, добра і краси неминуче вилічують позицію конфлікту, перманентного збурення матеріалістично-нігілістичних інстинктів. Пам'ятаймо, що в найшляхетнішому варіанті ЗМІ є засадничим чинником прогресу.

Ідеал інтерактивності має у культурі нашого західного світу довгу і багату історію. Корені її провадять до Блаженного Августина, для якого уособленням досконалої комунікації був ангел — слово, що походить від грецького відповідника «посланець». Ангели могли безпосередньо відгадувати волю Бога і відразу переказувати її людям. Але маємо пам'ятати, що справжнє суспільне життя — добро спільне, а не тільки сума індивідуальних інтеракцій. Пробудження шляхетності у людських душах, утвердження соціального милосердя, візія «цивілізації любові» (*Іван Павло II*) сприятимуть піднесенню людського духу, енергійному оптимізму. Декадентизм і катастрофізм сучасних мас-медіа мусимо замінити пошуком цілісної людини, радше — відтворенням цієї цілісності.

Нагадаємо рівно ж, що сучасна журналістика/публіцистика вимагає ушляхетнення нашої мови, використання мовно-стилістичних ресурсів, нагромаджених тисячоліттями. Мовні процеси наявні у найважливіших сферах мислення і формують як фундаментальні пізнавальні механізми, так і найабстрактніші поняття, очевидно — також важливі життєві орієнтири.

Ці та інші проблеми, поставлені й досліджувані нашими авторами, допоможуть збагатити арсенал світоглядної публіцистики, яка є осердям наукових пошуків викладачів, аспірантів, студентів факультету журналістики Львівського національного університету та інших вищих шкіл України. Усе повніше використовуємо також закордонний досвід.

Йосип Лось